

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU HETILAP.

A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet“ s a „Muraszombati dal- és zene-egylet“ hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
 Egész évre 3 fr. Félévre 1 fr 50 kr. Negyedévre 75 kr.
 Egyes szám ára 10 kr.
 Előfizetési pénzek és reklamtűk a kiadóhivatalhoz
 (Grünbaum Márk) intézendők.

Felolós szerkesztő: TAKÁCS R. ISTVÁN.

Kiadó-tulajdonos:

GRÜNBAUM MÁRK.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a szerkesztőséghez küldendők.

Hirdetési díj: 1 hasábos petitos egyszeri hirdetésnél 10 kr. többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Bélyegdíj 30 kr. Nyilttér petitosa 25 kr.

A társulásról.

Nincs halandó e földön, ki többé-kevésbé ne érezne magában, hogy mások társasága nélkül az élet bármily kecsesgetető és jótévő legyen is, őt kielégíteni képes lenne. Már maga a természet is belsőtűnt adott arra, hogy az ember társát fölkeresse és földi életének örömeit, esetleg szenvedéseit vele megoszssa.

Ki kívánna oly világban élni, melyben napjait egy örökös magányosság nyelvé el; melyben magához hasonló teremtményért, társának fenntartásáért nem munkálkodhatnék; melyben a barátságot barátsággal nem látná viszonzva; vagy melyben foglalatosságaira semmi sem mosolyogna tetszést, — panaszaira semmi szerető lélek se figyelne szelíd érdeklődéssel; melyben testi-lelki szenvedéseit a rideg magány még elviselhetlenebbé, még kínzóbbá tenné? Oh ez, egy ily világ nem volna igazi élet! Egy roppant nagyságu sir kebele volna ez, melyben magányosan, minden öröm nélkül töltenék életünket. A börtönökben sinylődő foglyok fájdalommal érzik a társas élet elvesztését.

Mi emberek társaságra teremtettünk; csak a társulás által érhetjük el testi és lelki tehetségeink tökéletesbítését s fejthetjük ki tulajdonainkat.

E társulási szellem sohasem volt talán olyan uralkodó, mint korunkban.

Ha jótékony célt akarunk elérni, alakítunk társulatot. Ha mulatni, ha ajtatoskodni akarunk, ha nem akarunk házasodni, társulatot alakítunk stb. stb. Akármit akarunk, ha jót, ha rosszat, mindenhez társulat, egyesület kell.

Nagyszobában készülnek és készültek az alapszabályok.

És mit tapasztalunk?

Azt, hogy a társas életnek nyomorusága elleni panasz napról-napra élesebb jellegűt ölt, ugy a sajtóban mint a magán életben.

Hasztalan a sok lázas szervezkedés; — a társadalmi osztályok nemhogy assimilálódnának, ellenkezőleg mindinkább széthúzókká lesznek.

De még azt is lehet tapasztalni, hogy az erőltetett társulás, a társas élet legtisztább forrását: a családi életet ugyszólván teljesen semmivé tette.

Most aztán ott vagyunk, hogy folytonos panaszt hallunk a nyilvános jellegű társas élet zűrzavaros, békétlen állapota miatt.

A társadalomban ez idő szerint érezzük, hogy nagy szükségünk van egymás melegére. Ez az oka, hogy minden áron közeledni akarunk egymáshoz; de épen azért, mert e közelítésben nem igen találjuk el a kellő mértéket, a középutat: a közeledés első kísérlete visszariaszt bennünket, megzúli a reaciót.

Innét van aztán a sok visszahúzás, a kaszokra szakadás.

Mert — ne tagadjuk — minden társadalmi osztálynak meg van a maga tipikus, megkülönböztető vonása, jellege, mely lehetlenné teszi a teljes, közvetlen egymáshoz való simulást.

A mai társadalom az egymáshoz való elvi szempontok szerint nagyon is szeret demokratikus lenni.

A honoratior poharat őrít az iparossal, a földmivessel, a munkással; le is ül vele egy asztalhoz, elbeszélget ott ügyekről, bajokról. Hát ez igen szép! Csakhogy ez az érintkezés nem belsősgteljes, nem őszinte; legalább többnyire nem az. Mert függ ez

az időtől, körülményektől s legtöbbször attól: vajjon az illető honoratior mellett vagy közelében nincs-e olyan magasabb vagy hasonló állásu egyén, kit a társulás e módja kellemetlenül érinthet?

Más oldalról meg az iparosok, földmivészek s egyéb a honoratiorok osztályába nem tartozók legnagyobb részben az őszinte szívvel közeledőket nem méltányolják. Sőt azt lehet mondani, hogy a közeledés, a társulás ezen említett módja, elkapatottá teszi őket s ahelyett, hogy a reájuk nézve fölemelő társulást illő tiszteletadással viszonzozzák, magukat egyszerre olyan urnak, olyan embernek tartják, mint akármelyik ügyvéd, orvos, pap vagy bármely honoratior és alig-alig hogy kalapot billentenek a velők egy társaságban élő, de tudományos pályán működő egyéneknek. Nem egyszer ez a nagyratartás tiszteletlenségbe is átsap; mi aztán az illető honoratiorot tartózkodóbbá, nem egyszer teljesen zárkózottá teszi. Ekkor meg előállnak, hogy: „nini, be kevély lett egyszerre!”

Mindkét részről készen van a meghasonlás, a széthúzás.

Miért? Mert nem találták meg a középutat, melynek elfogadása mellett az együttlét, a társulás állandóvá válhatott volna.

Nézzünk végig csak bármely város társas egyesületén s látni fogjuk, hogy a heterogen elemekből szerveztettekben örökös alapprózó viszály dul.

És azt ki is lehet mondani, hogy hiába való a különböző demokratikus alapokra fektetett egyetlek létesítése, azok tulajdonképeni céljoknak, feladatuknak megfelelni nem birhatnak mindaddig, míg a polgárok legnagyobb része meg nem tanulja, át nem érzí

Véletlen szerelem.

Dicséretet nyert pályázat. Irta Ujlaki Géza.

„M. Sz.“ után.

— Isten hozott, édes Elvirám! Jaj de csinos kis asszonyka vált belőled! Hát az uradat hol hagyta? Szép ember? Miért nem jött el? Jaj de kívánsi vagyok ő rá is! Hát hogy vagy, mint vagy? Szólj már valamit!

— De hát ha nem hagysz szóhoz jutni, akkor hogyan beszéljek? Sok, nagyon sok a beszélni valóm, azt sem tudom hol kezdem. A boldogságunkat elmesélni lehetetlen; azt látnod kellene, hogy milyen életet élünk. Az uram — aminőt irtam is már, szép ember és kellemes, szerető férj, a kipróbált hűség és lovagiaság megtestesülése. Most nem jöhett velem elfoglaltsága miatt, hanem egy-két nap múlva értem jön és akkor megismerheted őt. Ugyis vágyokozik téged ismerni, az én tréfás és örökké vig Lizimet, aki örökösen bohóskodik leveleiben. Nem is hiszed, mily sokat emlegetünk! Nem mulik el nap, hogy az én Bandim — ao emlegetne téged s hogy óhaját ki ne fejezné, mennyire szeretne már ismerni.

— No én is kívánsi vagyok ám arra a csunya emberre, aki az én legjobb barátomnak oly váratlanul elrabolta. Igen bizony: elrabolta, — ne is tiltakozdál, mert olykorok jött érte, a mikor én messze, messze kiboroltam s csak arra jöttem haza, hogy az én kedves barátom nincs

többé. Az a rossz csont, az a csunya ember! No de hiszen csak jöjjön el, majd pörök vele, tudom Istenem!

— Csak ne olyan hirtelen! nem érdemli ám ő meg a szidást, mert ugyancsak jó ember és hűséges mód nélkül!

— Nem hiszek én egy férfinak sem, ha még olyan hűségesnek mutatja is magát! Az sem lehet jobb a többinél. Mit tudsz te arról, hogy milyen hűséges? Tudom nem próbáltad még ki őt. Ej! ha nekem volna férjem, tudom kitapogatnám minden legapróbb turpizságát s addig nem hinnék el egy árvá szavát sem, hazugságnak tartanám minden hangját, míg lelkeinek, szívének minden titkát a legapróbb részletekig meg nem ismerném s csak akkor tudnám őt igazán szeretni.

— Én miattam próbára tehetném az uramat; tudom, nem boldogulnál vele, amár ugyancsak veszedelmes szeméid vannak, a melyek mosolygósoddal párosulva meg szokták próbálni a férfi szívet.

— No, no! csak lassabban a hízeldésekkel! Távoll legyen tőlem hogy gonosz szándékból, de mégis szeretném egy kissé megingatni az uradat; milyen jól neveltek aztán a tréfán!

— Jaj! de az én férjem, az én Bandim sokkal higgadtabb ám, sem hogy neked felüljön, hogy te őt mézes szavaddal lépre esald! ő föltétlenül az én hívem s mással mindenkiel szemben csak a hideg udvariasság szabályai és szavai mellett marad. Arról szó sincs, hogy ne bíznám benne; de nem csak bízom, de természetét is ismerve, tudom is, hogy elfordulna tőled, ha magához akarván édesgetni szívet.

— Igazán most már, ha ennyire vagyunk, még inkább szeretnék vele egy nyelvenkötőt találni, csupán csak azért, mivel te olyan mintaképek állítottad elém! Nem bírom elhinni, hogy ő is ne hajlanék a szép szóra, — ha nagyon nem is, hát legalább csak egy esipetyint, csak egy-uyit ni!

— Ekkor az egyik kis ujját a másik kezének hüvelyk és mutató ujjá közé csipte s a kis ujj leghegyéjét mutatta barátjének.

— Nem, nem! ő hű hozzám!

— No én a kis ujjam se harapnám meg mellette!

— Ejnye te gonosz lélek, te! No hát azért is! Nem bánom, tedd próbára. Magatokra foglak hagyni, ha megerkezik, így legalább meg lesz a kedved és azt is be fogod látni, hogy férjem a férjek mintaképe. Holnapután a délelőtti vonattal jő — ugy ígérte — akkor majd módod lesz hozzá. Különbem még levelet is várom.

A két jó barátom még sok mindenről beszélgetett ezután; hisz rég nem látták egymást és egy új asszonyt meg egy fiatal szép özevegnyek mindig sok a mondani valója, későn, korán, — kivált, ha rokon szívek.

Beszélgetésük belenyúlt az öreg éjszakába. Másnap már megerkezett a férj levele, melyben érkezésének idejét pontosan meghatározta.

Elvira és Lizi aztán megerkeztek abban, hogy Lizi fogadja majd Bandit és ezalatt Elvira látogatást tesz annál az ismerős asszonyságnál, a kivel ideutazott, s a ki szintén egy ismerőséhez szállott.

Harmadnapon, a mikor már közeledett a vona

a „tagtárs“, a „polgártárs“ felemelő és életető fogalmát.

Ha majd a társulás kellő mértékét kiki etalálja, bizonyosan megszűnik egyes osztályok részéről a most tapasztalható s a társas életre dermesztőleg ható tartózkodás.

—z.

Mikép lesz az ember ferde növésű?

(Vége.)

Egy másik figyelemre méltó baj az, hogy gyermekeknek, mint már említet volt, közönséges évés idejükön kívül szabálytalan időközben meg évés tápszerkeket adnak. Ily módon az emésztés ejobbaladásának a rendes kerékvágásból okvetlen ki kell térnie, mert, ha a gyermek újból eledelt kap, mielőtt még az előbb megévett teljesen megemésztve és a gyomorból torábitva volna, úgy szükségképpen egy már többé-kevésbé emésztett ételnek egy még egészen emésztetlenel a gyomorban össze kell találkoznia és hogy ezáltal az emésztés teljesen szabálytalan s a vérképződés hibás, magától érthető. Ha ily észellenes életrendi eljárás mellett továbbá arra nem ügyelnek, hogy a gyermek szabad, egészséges levegőben sokat mozogjon, úgy a káros következményeknek annál gyorsabban s annál komolyabban kell fellépniük. A helyett, hogy mozgásuknak tökéletes szabadságot adnánk, és hogy őket, mielőtt még járn tudnak egy értés ellen védő pakróczon csuszni, mászni, hentegetni és izmoságukat fejleszteni hagyjuk, nagyobb részt ápolónők karján ülni hagyjuk őket.

Ehhez járul rendszerint még az a körülmény, hogy a gyermek dajkájának mindig egy és ugyanazon karján hordoztatják, mi tekintetbe sem vették, holott épen ez által, valamint másrésről a gyermekek tartózkodására való folytonos odahajlás folytán igen sokszor, névszerint gyengébb testalkattal bíró gyermekeknek későbbi ferdénövésre az első alap megvetettek.

Vessünk csak egy tekintetelt valamely gyenge gyermek hátergőzérére, mikor az dajkája karján ül, és az elég leend ezen cselzserletlen eljárás roz következményének szemlélhetésére. Már az által is jelenteképpen hibákat követnek el, hogy gyermekeiket előbb, mint tanácsos és cselzserű, ülni hagyják; ezáltal a nyakizmoknak elégséget erőknek nem lévén, a főt kellő irányban megtarthatni, az előre hajol, mely helyzetben ha sokáig megmarad, könnyen maradandó szokássá válik.

A kezdő hibát igen könnyen megismerjük, ha megvizsgáljuk a nyakcsigolyákat, hol a legalsó nyakergőzének lassankint előállása — sajnos — gyakran nagyon is tisztán megismereteli magát. Hogy a fejnek az említett helyzetben való hordozása a testtartást elcsúfítja, minden ebben könnyen átlatható. Ha a gyermekeket korán szabadon ülőni hagyjuk, úgy azon felől attól kell tartanunk, hogy a megkivántató erő a derék kinyújtására hianyozván, a hátergőzést lassankint hátrafelé vagy oldalt görbül el, mi által későbbben igen könnyen a pupus hat vagy a ferdénövés, vagy legalább az arra való hajlam fejlődik ki.

Egy másik hiba, mely keletkezését főképp nyugodt megfontolás hiányának, valamint a szülők és gyermekápolónők türelmetlenségének köszöni, abban áll, hogy gyakran idő előtt megkiserlik a gyermekek lábára állítani. Nem várhatjuk be azon időpontot, mikor a gyermekben önként

érkezésének ideje. Elvira eltávozott említett utitársra látogatására, de kikötötte, hogy félóránál tovább nem fog időt engedni az együttléte, a kiváncsiság ez alatt az idő alatt is eléggé fogja győzötni. Lizi abba is belevezett.

Alig távozott Elvira, az özevgy menyecske sietett szobájába, lehányta divatos öltözékét s előkeresett egy egyszerű karton ruhát s azt öltötte fel. Azután fehér, nagymáslis köntyöt kötött, fe-jét kék, nagy f-hérbabos kendővel hátrakötötte, frufruajt fűződerítette, tőrülgető ruhát vett kezébe s oda pördült a tükrő elé. belenézett és nagy megkagazta az a szobacziuszta, a ki szemközött állott vele a tükrőben nagyozó szemekkel, pici pizny mosolygó ajakkal, hogy szinte oldalába nyílalott a fájás, de még a könnye is kicurrannt belé.

Szeretném azt a hatvan esztendőre öreg, nagy szót urat látni, aki el ne mosolyodnék, ha ezt a bájos szobalányt megpillantaná!

Csinos is volt a paján Lizi ebben a szobacziuszta öltözetében; köből legyen az, a kinek nem dobban nagyobb a szíve, a mikor ez belenéz a szemébe!

No Bandi! nem tudom mifele tésztából kell, hogy gyúvra légy. ha ennek az anyagnak, — a melyikben elevev ördög lakik — ellenlissz!

Lizi teljesen megelégedett magával, föl és alá járt, dalolt, nevetett, bohókodott, mint valami aranyos kedvű kis madár.

Ki-kitekintett az ablakon, hogy nem lát-e olyan embert, mint a kit vár.

Egyszerre aztán megpillantott egy csinosnak látszó fiatal embert, a ki kényelmes léptekkel jött az utcázon s a házak szamáit vizsgálta.

felébred az élénk erőlködés a fellásra. Napról-napra tesznek ily kísérleteket, és hogy ezek akkor, midőn a csontok még nem kőllőkép szilárdak és kemények, nem üthetnek ki a lábak egyenes növesének hasznára, magától értet. A lábászarak még gyengék, engedékeny leვენ arra, hogy az aranylag nehéz testet kár nélkül hordozhassák, a föllőről való erőss nyomás által elhajlítottatnak és így jőnek létre a külföldf-kép meghajtott, görbe lábak, mi által a nemes emberi alak sokszor tökéletes lenyomorodásnak tétetik ki, holott igen könnyű lett volna attól megóvni.

Meg nem foghatjuk, hogy némely szülők esztüknek oly kevés hasznát veszik, mikép oly fontos ügyben is, mint minő a gyermekek nevelése, nem tudják eljárásukat az elkerülhetetlenül szükségesség, nyugodt megfontolásnak alávetni. Azon felül a jelzett hibát még az által is jelentékenyen tetézik, hogy ama erőltetett menési kísérleteket a gyermekek teljes elfáradásáig bízik, miallalt az izomerő ily gyenge teremtmenynél inkább gyengítettik és lankeszatik, semhogy fokoztatnék. pláne, ha a gyermekeket mikor azok a járókosárban, vagy székekben első menési gyakorlatokat teszik, gyakran az elfáradás időpontján túl is jární vagy állani hagyják.

Ha a gyermekek a járásban már némi ügyességre szert tettek, úgy gyakran látjuk őket édes anyjuk vagy dajkájuk kezén vezetve sétálni. A miij jőtekyon egyrészlről ezen sétának a hatása, névszerint, ha az szabad levegőben történik, úgy másrészlről ezen haszon egy gyakran előforduló balfogás által nemesak jelentékenyen mecsökken-tetik, sőt örökös fogyatkozásra változhatik. Ért-em a gyermek vezetését egy és ugyanazon kézzel fogva és névszerint, ha az anya vagy az illető gyermek-dajka meglehetősen nagyra mgúntt és ekként a gyermekek egyik vállát folyvást magasabba felhuzza.

Vegyük csak tekintetbe, hogy már egészen kifejldött és egyébként is egyenes növésű egyé-neknek a felső test cselzserletlen tartása által az íróasztal mellett, mikor p. az író kéz könyöke az írótanon nyugszik, mik a másik karé lefelé van irányozva, így gyakran ferd-növést okozhat, úgy valóban nem csodálhatjuk, ha a még gyenge gyermekek testnél az egyik vállnak a töbsozr szor-kásban levő és tartós magasab irányu által annál könnyebben és biztosabban ébreszthetik hajlandósá-g ferdénövésre.

Enyit tartottam legszükségeselebbnek jelen fontos tárgyról elmondani, ambar még ívetek írathaték tele, ha minden, a gyermeknevelés terén előforduló körülményről, mely a gyermekek testi kifejlődésének hátrányára lehet, szólni akarnek. De azok káros hatását részint az okos szülők és gyermekápolónők, részint a művelt neptanítók mint bölcs nevelők annak idején önként be fogják látni és a gyermekeket attól lehetőleg megóvni.

Vajha az itt elmondottak után minden szülő és gyermekápoló legfőbb kötelességének ismerne az Istenőt rájuk bízott gyermekeket a természet törvényének megfelelő cselzserítéssel nevelni, hogy azok egykoron, mint teljesen kifejldött emberi alakok, ép, erős testtel és lélekkel léphessenek ki az élet küzdterére!

Dr. Hirsch nyomán LUTHÁR PÁL.

Hirek és különfélek.

— A muraszombati hetivásár első napja 1890. jan. 1-én, szerdán

Mintha valaki sugta volna Lízinek, hogy ez az — kitará az ablakot s kibajlott azon s valamí vig dalt dudorászott.

Éközben odaért a fiatal ember s a ház kapujában egy pillanatra megállt és figyelmesen nézte a ház számát.

E pillanatot Lizi arra használta, hogy a kapu előtt állónak — notáskiréttel — a fejére rázta a tőrülgető ruhát s aztán esengő hangjával lekiáltott a bámulóra, hogy hát:

— Keresni tetszik a tekintetes urnak valakit?!

— A Kemenesi Erzi ő nagyságának ez a háza?

— Ez bizony, csak tessék a kapu alatt jobbra, a folyosón egy kieszt jobbra, ott megint jobbra a lépe-ön is csak mindig jobbra!

— Köszönuim.

Ezt már nem hallotta a bohó kedvű asszony, mert bekapta a fejét s becsukta az ablakot.

Ez ő, bizonyosan. No most, Lizi lelkem, rajta hát!

A tőrülgető ruhát le sem téve került-fordult, csiszogott-csoszogott, pírgett-pörgött ott a folyosón, mint a motolla s varta a tekintetes Bandi urat a lépe ő legfőbb fokán.

Mikor egyszer csak előtűnt a lépeő forduló-jánál az a tekintetes ur, hát egy pillanatra megállt s Lízire nézett. Lizi is rajta felejté tekintetét a vendégen. De ez csak egy pillanatra tartott. Bandi szobá volt, mint a melyennek képzelte s úgy látszott, hogy a tekintetes urat is meglepte ennek a Lízinek a szépsége. (Vége köv.)

Iesz. Felhívjuk erre az eladó-vevő közön-ség figyelmét.

— **Nyitváos köszönet.** Gróf Baththyányi Zsigmond ur ő méltóság Sürű há a község tüzifeszkezdője beszerzésének költségeibz 20 frttal járulni szives volt, mely nemeslelkű adományaért fogadják a község nevében halás köszönetemet. *Obál János, bíró.*

— **Adakozás.** Slebich Ignác és Takács R. István a muraszombati templom-óra alap részére 3 forintot adományoztak. Fogadják hálás köszönetemet. *Meizner Mátyas, városbíró.*

— **Kérelem.** Közéledünk a szent ünnepek-hez, a karacsnyhoz, a mikor mindenki, kinek vagyoni viszonyai csak engedik, ajándékokkal örvendeztetik meg kedveseit. A muraszombati ovodába járó apró kisdédek is mindenkor részesültek e kedves, a kis gyermekek előtt váru-várt ajándékban. Az idei karacsnyi ünnepeket sem akarja az egyesület választmányja egy karacsnyra fel-állításra nélkül ülni hagyni, már csak azért sem, mert az egyesület az idén több szegény ár-út is vett fel az ovodába, a kik az általános örömben nem részesülének, ha nemeslelkű jó-akaróink nem gondoskodnának róluk. Enyhítők e napon kemény sorukat! Városunk jósívű lakosságát az egytl-nevében tisztelettel felkérjük, miszerint az ovodánk kisdédei számára felkérjük karacsnyfogyó kegyadományokkal járulni kegyes-kegyesen. Pénzbeli összeget kérjük Agustich Pon-grác elnök urhoz, a ruhaneméket vagy elemliszert az ovoda helyiségébe küldeni.

A választmány.

— **Hetivásár.** A Muraszombatan tartandó hetivásár helyepenz-árszabalya a miniszteriumtól jóváhagyva már leérkezett, mely szerint hetivásárak alkalmával a következő díjak lesznek szed-htők: 1. Minden sátor után, ide érte azokat is, kik nyilt éj alatt kirakodnak, négyez, méterenkint 2 kr. 2. Gytmölés-árulok és egyéb gyalog-vásárosnak, kik valamely elrusított tárgyval leülnek 2 kr. 3. Szekerekről árusút után 10 kr. 4. Bárány, gödölje és malacz után 1 kr. 5. Pulyka után 2 kr. 6. Kacsza után 1 kr. 7. Csirke es galamb után páronként 1 kr. Ezen árszabaly kivétel nélkül mindenkit kötelez.

— **A muraszombati szolgabírói hivatal** pályazatot hirdet a kis-szombat-bodohegy-felső-ldenvai vezénáris uton ujonnan rendezesített 2 utkaparó állásra. A pályazati kérvények a szolgabíróságnál folyó évi deczember 24-ig be-adandók.

— **Vizbefut.** Zsemliits János és Graf Ferenc 32 éves széchenyi földművesek f. hó 5-én a marántúrt érbőke mentek fiáert és midőn azt hadikon visszahozták, a csónak — nem tudni, vajlon a rajta ülők vigyázatlanságából, vagy azért, mert arra egy kisse több találtak felrakni — felbukott és mindkettő a vizbe esett. Zsemliits-nek sikerült ugyan kiusznia, Graf Ferenc azonban, dacára a töle csak néhány méternyire volt segítségnek, felszínre jövés után újra lebukott és nyomtalanul eltűnt.

— **Iskola-ügy.** A közigazgatási bizottság elrendelte, hogy a rozant állapotban levő ottó-házi iskola-épületet a szolgabíróság az érdekelte közegek terhére kiigazítsassa. Helyes!

— **Az elbtartásról** Vasm, köztörvényhatósági bizottsága 26 956. szám alatt újabb szabályrendeletet hozott ki, amely azonban a régitől csak annyiban tér el, hogy a kuták ezental jelvényeket fognak viselni és hogy 3 hónapos korától fogva esik a kutya adó alá.

— **A hó.** F-hér leperit borítja napok óta a város utcait és a házak tetőit. A gyalogjárás csak vizgázva lehetséges, mert a több napi havazás egész vastag kéreggel borította el a járdákat és a gunós uton veszélyes lépi. Reméljük, hogy a havazás elláttával itékedzni fog előjáróságunk a hó eltisztozásásáról. — Az ország minden részéből, valamint a külföldről is nagy havazást jelentenek. A vasutak vonalait úgy el-lepte a hó, hogy egyes helyeken be kellett szüntetni a forgalmat.

— **Csáktornya-ukki vasut.** A miniszterium Csáktornya városnak az új állomás iránti kérvényét megtagadta, és így a déli vasúti állomás leendő egyttal az új vasut végállomása. Csak hogy itt a társaság nagymérvű átalakításokat és nagyobbitásokat eszközöl. Az eddigi állomás épület le lesz rombolva, mert helyét és a mostani koesi megállóhelyét három új smpár foglalja el. Az állomás fő épület a mostani emeletes tisztálak s a vendégelőépület lesz, itt lesznek a várótermek s a pénztár. Ide a közönség az épület deli oldalra a varasdi utról juthat. A főépület mellé jobbról s balról új épületek fognak emeltetni.

— **Új vármegyei tisztviselők.** Úgy értesülünk, hogy a kis-czelli fozsolgabíró állásra Maróthy László sírvári és Szabó Péter kis-czelli szolgabírák, a kőrmendi fozsolgabíroságra Dömötör Lajos szombathelyi szolgabíró pályáznak. A levél-tárosi állomásért Blógh Gyula alleveltáros, a fozsolgabíroságért Kollós Kálmán alszámvevő, az ekként mgűrtülőndő alszámvevő állásért Ivány Lajos t. alszámvevő fognak folyamodni.

— **Előértekezlet.** A vármegyei tisztújítás tárgyában Szombathelyen f. 1889. évi december hó 9-ik napján, a rendkívüli közgyűlést előző napon, délután 5 órakor a vármegyház termében előértekezlet tartaják.

— **A kis-kisnizai ovodához** az egyesület választmány a nov. 25-én Kozó Anna szép képzettségű nevelőnőt választotta meg Alsó-Lendvára, ki a Lenk-esaládnál volt hosszabb időn át alkalmazásban.

— **Országos vásárunk.** A folyó hó 6-án tartott orsz. vásár nem tett elveget a hozzá fűződő várakozásnak, amár elég népes volt. Összezen felhajtattó 190 db, melyekből eladva lett 40.

— **Gyermekjátékból tüzeset.** Mult szerdán f. hó 4-én a déli órákban Muraszombatban Holczmann N. szabómesternek a Bokor-utcában levő háza gyaludt ki és rövid fél óra alatt a pajta s a ház teteje a lángok martaléka lett. A tű akként keletkezett, hogy a károsult 4 éves fia a pajtában játékból tüzet rakott, amit csak akkor vettek észre, mikor már a pajta lángban állott. Ez alkalomból ismét nem mulaszthatjuk el rosszaságunkat kifejezni, hogy néhány övő még mindig sajnálja a költséget, gyermekét szabad küldeni, hol kellő felügyelet alatt van és oktatást nyer többek között abban is, hogy „nem gyermek kezébe való a gyufa!” Tízoldó-egyletünk pedig bebizonyítja, hogy kellő gyakorlat nélkül a legjobb fesskendő sem segíthet. r. l.

— **Jóétértéktől köszönet.** Marezi Mihály dorozslói gazdag gyermekellen földmives örökbe fogadta Ferkes Évát, egy elhagyott szegény árva leányt és egész vagyonának örökösévé tette. Éva egy ottani legényrel szerelmi viszonyt folytatott és mielőbb szeretett volna birtokba jutni az örökségnek. A napokban turót adott reggelire s beszolította Marczit és szolgáját reggelizésre. A szolgáló előbb érkezett s miután látta, hogy a gazda helye felül szobb turó van a tányéron, abból vett magának s meg is ette. Pár perc múlva azután szörnyű kínok között meghalt. A hálátlan leány már a börtönben ül.

— **Vásári lopások.** A muraszombati december 6-iki országos vásár alkalmával Hary András tótkeresztúri lakos a sátorból egy kabátot, Gospold Ádám urdombi lakos hasonlóan egy kabátot, Embrisecz Teréz türkei lakos pedig egy sapkát lopott el. N-vezettek a lopások rajt érelvén, azonnal a kir. járásbírósnak átadták.

— **Ebben a nagy hidegben!** A muraszombati (?) illetőségű Boroznyák Mátyás vilbaronglta gúnyója nem igen védte a zordon időjárás viszontagságai ellen — írja a „D.” — Fáztos s azért a külsőleg tapasztalt hideg ellen belsőleg kívánt védekezni. Legszívesebben tett szét előtte fellőrni Böhm Antal szombathelyi pincézének ajtaját s az éj esendes óráiban Bachusnak áldozni. Ugyanezen ékkép eszedkedett, de a véletlen épen a pincébe vezérelte Dominikóvics Pált és Horváth Ferenczet, a házigazda családjeit, kik Boroznyák uratam borozás közben megreagadták és megköltözték. Bachus papja zúdít védekezett, hogy a hideg ellen kénytelen volt menhelyet keresni s miután a furfangos módon

kiszelt asyllum szeszes italokat is tartalmazott, hát ő gyenge lelkelű ember létere nem volt képes ellene állni e esábnak, hanem héberrel halott a hordók melyére. Az a legfussább a dolgoban, hogy Dominikóvics és Horváth sem tudták igazolni, hogy mit kerestek a pincébe? Furesa volna, ha kiderülne, hogy ezen gazdájuk vagyonának éber őreit szintén a szomszág vezérelte volna a pincébe!

— **Az asztalosipari tanszéknek** a szombathelyi polg. iskolánál leendő felállítására néve az előkészületek már nagyrészt be vannak végezve, amennyiben a tanszerek, eszközök gépek, valamint a tantermek már készen vannak. Még a tanóró kinevezése van hátra, de ez sem késik soká; mert — mint illetékes helyről értesülünk — a napokban a miniszter erről is fog gondoskodni.

— **Egy örült mulatása.** Magdalenics Antal, alsó-lendvai (hegyi) lakosom már több nap óta tébolyodottság jelei mutatkoztak, anélkül azonban, hogy csakadtagján kívül valakit bántalmazott volna. November hó 19-én meg akarta vendégelni a vasuti munkásokat s e végül megesapolt egy felakóst, amiben azonban nem bor, hanem véletlenül pálinka volt. A munkások csakhamar annyira lerészegedtek, hogy egymást kezdték döntögetni úgy, hogy a szolgabírónak kellett közbe lépni s a csendőrséget rendelni a hely színeire; a tébolyodottat pedig a városi hatóság vette felügyele alá, hogy mielőbb az országos tébolydássa szállíttassék.

— **Mikszáth Kálmán munkáinak Révai testvérek** budapesti könyvkiadói vállalat által megindított füzetes kiadása gyorsamatában jelenik meg. Csak röviddel ezelőtt jelenték a „Nemzetes Uraimék” befejezését, mely az összkiadás harmadik kötetét képezte, és most már „Páncsok a buzabán” összestim alatt, mint a vállalat 4-ik kötetének kezdete újabb két füzetet, a 11- és 12-ik fejezést előtűnt. — Az e füzetekben foglalt elbeszélések közül egy-kettő már régi ismerősök, de egy emleken álló ismerősök. Láttára, illetve olvastára ury atóink és át-éreztek azt a gyönyört, melyet csakis a jó olvasmány nyujtat. Azok az elbeszélések pedig, melyek e régi ismerősököz kisértékek csatlakoznak, melő kisértő azoknak s a „majoronki lazadás,” melyet Mikszáth mizsája szerlelt kevéden diktálhatott, egy cseppet sem áll „Az öreg gróf” mögött. — Aki e pompás füzeteket még nem látta, rendeljenek belőle legelőbb turotha egyet, meg vagynk róla győződve, hogy a többieket haladéktalanul meghozatják és kesvé pénzért, rövid idő alatt Mikszáth munkáit bírják olvasgatyáni, ami a humoros olvasmányok dolgában felér egy egész könyvtárnak. A vállalat kiadói-válala Budapest, IV., Váci utca 1. sz. alatt van és rendelés, előzetes iránt legelőbbeszerbó egyenesen ide fordulni.

— **A sertés, annak tonyuzésése és hízalása**” című mű első mutatvány-füzete küldötet be hozzánk. E nagyobb szabású szakmú kiadása a gazdasági irodalom terén előnyösen ismert s avatot szerzőköt annál arverendesebbnek mondható, miután a sertésenyésztésre vonatkozó magyar nyelv különben is csekély száma között nincs egyetlen kimerítő munka sem, mely a tonyuzást kellőleg tájékoztatná, s így e mű valóban hezagypörökös is nevezhető. A fenti mű kiadásában megjelent továbbá „A magyar gazdasági szakirodalom jelesebb termékeinek jegyzéke 1890—1898” című szakjegyzék, mely egyszerű megkeresésre bárkinék díjtalanul s bormente megküldetik. Megrendelheti Koczányi és Vitéz könyvkereskedésben Kassán.

Vegyes rövid hírek.

— **A megyéből.** A felső-szőlőnoki posta-állomáshoz postamesterré Eubersits Ferenc lett kinevezve. — Szent-Eleken polgári olvasókör, Rohonczen pedig kisgyó-egylet alakult. — O. Asszonyfan. Kenesze-Szombáiban és K. Kács-Kápolnán újabb lépfene esetek fordultak elő. — Sarvár körül egy festőeged mult hó 15-én a robogó vonal előtt a sinekre vetette magát és darabokra szagatva szörnyét halt. — Szombathelyen sörgyártó szandékoknak alapítván.

— **A hazából.** Felsőcs. királynéknak 300 frtot küldött Török budapesti főkapitányhoz, hogy ossza szót a segélyért hozzá fordult szegények érdemesebbjei között. — Veszprémben a mult heten lepeztek le a vármegye-ház nagy termében gr. Széchenyi István és Deak Ferenc arczképeit. — Budapestben 1650 élező iskolásgyermek kap decz. elsejltől kezdve a Gyermekkezelő-Egylettől meleg ételt. — Kossuth Lajost Szekesfehérvárról melegételre választotta. — Mosonygyeje alispánja, Pataky Fábán, nov. 30-án 69 éves korában meghalt. — Mórcez József, az apagyilkos, Illaván fogja kiülni husz évi büntését, havá mult szombaton szállították. — Nagyaluban adósédes alkalmával elfloptak az asztalról a körjegyző revolverét. — Mult hó 25-én Murakeresztúron az új vasuti vendéglőt meggyújtották. — Alsó-Kraljeveczen tüzoltó-egylet alakult. — Letenyén gyermekjátékból egy ház égett le. — A lovas katonaság szaporítása határozottat el. — Gyórtt új keresk és iparkamara létesítettek. — Abauj-Torna megyében nagy az uség. — Illetékes körökben beszéltek, hogy Baross miniszter a zóna-tarifát még 1-jobb akarla szállítani és hogy az előmunkálatok már folyamatban vannak.

— **A külföldről.** A blackfooti nagy tebodya legétt s 8 egyn bebehalt. — Az angolok elrúrták a füst nélküli löpor készítesí módjának titkát.

Nyiltér.+

— **A szenteleni lapviszags netovábbja.** 1888. év január 1-től 1889. december 6-ig bírőilág lefoglalt két tyukász szekér, löszerszám, néhány löporokere a kirendelt ügygondnok Berger József felszere alatt állott; ezen ingék 72 frt 55 kiban előrvezetettvé, azt Berger József, ki a legnagyobb uszorás híreben állott, — előbbi dolgait jóval túllétealtta akkor, midőn ügygondnoki díjai iránt megkerdeztetvé, a jegyzőkönyvben e ezimen 150 frtot zámitolt fel; nem tudni, ó — ki ma már kevesebb uszoráskodhatik, ezt akarja-e pótolni avagy az érdvelett felekt tartja bolondnak, vagy neki van-e szüksége elmebeli gyógykezelésre; méltó megvetés legyen jutalma s figyelmeztetés jövöre, hogy az ilyen lelketlen embertől mindenki óvakodjék! H. GY.

° Az e rovat alatt közöltétekert nem felelős a Szerk

HIRDETÉSEK.

köteleességemnek tekintendem minden igényeknek a Maganat a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlvá (466 3-3) vagyok teljes tisztelettel

3145.889.

Arverési hirdetményi kivonat.

A muraszombati kir. járásbírószág, mint telekélvnyi hatóság közhírre teszi, hogy a muraszombati takarékpéztár végrehajtatonak Marics István végrehajtást szenvedő elleni 700 frt tóke után járó 7 százalékos rendes, 7 százalékos késedelmi kamatok s járulémai iránti végrehajtási ügyében a szombathelyi kir. törvényszék (a muraszombati kir. járásbírószág) területén levő Murapetrőcz község határában fekvő s murapetrőczy 26. sz. tjkjében végre-

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy Muraszombatban, a zsák-utcazi Barbarits-féle házban 1889. évi decz. hó 1-én egy

Bécsi Bazárt

nyitottam s hogy abban mindenféle rövidárucczokat, gyermekjátékokat, pipere-árucczokat, iszolaszerket szóvót-é-pamutárakat stb. 6 hrtól felfelé raktáron tartok.

A számos éven át e téren szerzett szakértelem, ugy az illető gyárakkal való direkt összeköttetésem alkalmat nyujtanak nekem arra, hogy igen tisztelt vévőimnek alkalomszerűt, szep és olcsót nyujthassak és kedves legjobban megfellelhetni.

PORGES ADOLF.

hajtást szenvedett Marics István tulajdonal felvett A. H. 26 b/2., 29 b/2/b. hrsz. ingatlanokra az árverést 1035 frtban ezenel megállapított kikéltési úrban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi december 9-ik napján délután 2 órakor Murapetrőcz községben a községbíró házánál megtartandó nyilvánvos árverésen a megállapított kikéltési áron alul is eladandó fognak.

Árverezni szandékokoz tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 103 frt 50 krt készpénzben, avagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelett árfoylammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazgysgyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékekész értékpapirban a kiküldött kéhezé letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170-ik §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a muraszombati kir. járásbírószág mint telekélvnyi hatóságánál, 1889. szeptember 18. KOVÁCS KÁROLY, kir. aljbíró.

Mária-czelli gyomorcseppek,

jelos hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmát ellen és fellümluhatlan az érdvghányi, gyomorgyengeség, rossz szagú lehellet, szelek, savanyu felbőfős, kólika, gyomorhurut, gyomorfégés, huygó-képződés, túlságos nyálka-képződés, sárgaság, andor és hányás, főfájás (ha az a gyomorból ered), gyomorgöres, székszorulat, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, gylizta, lép-és májbetegség, ugyszintén arany-eres bántalmak ellen.

Egy üvege ára hasznalati utasítással együtt 40 kr.

Központi széküldési raktár nagyban és kicsinyben:

BRÁDY KÁROLY

„az órangyalhoz” címzett gyógyszerárban Kremzierben, Morvaországban.

Kapható Muraszombatban: BÖLCS BELA gyógyszerárban a „Magyar Koronához” valamint az ország minden gyógyszerárban. (45. 52-40)

